

Arrest

nr. 68 204 van 10 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 juni 2011 houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 juli 2011 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

“In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (1), aangevraagd op 02.02.2011 door (...), geboren te (...) op 19.11.1970, van Marokkaanse nationaliteit, geweigerd.

Reden van de beslissing:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met haar partner, zoals vereist door de wet van 15/12/1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de

aanvraag, of dat zij elkaar tenminste een jaar kennen en in deze periode contact hebben gehouden en elkaar minstens 3 keer ontmoet hebben voor een totaal van minstens 45 dagen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07 mei 2008, zoals gewijzigd door artikel 2 van het KB van 05.07.2010).

Betrokkene brengt diverse documenten aan: foto 's, eigen verklaring, verklaringen van derden, andere,.. Niettegenstaande sommige van deze documenten inderdaad dateren van 2009 en 2010, dus minstens een jaar voor de aanvraag, worden ze als bewijzen voor een duurzame en stabiele relatie volledig tegengesproken door volgende feiten in het dossier.

Nog op 10 juli 2009 schrijft de partner van betrokkene, de heer V, een brief aan het Koninklijk paleis voor een tussenkomst om zijn Kameroenese echtgenote naar België te laten overkomen (gehuwd te Kameroen in 2007 nadat de voltrekking van het huwelijk te België werd geweigerd; dit buitenlands huwelijk werd hier evenmin aanvaard). In deze brief verklaart hij onder andere het volgende.' "van september 2006 tot op heden ben ik dagelijks in contact op pc alsook telefonisch met mijn vrouw want wij missen elkaar en ik mis mijn zoontje, wij verlangen naar een normaal (sic) gezinssituatie. (...) Hoe kunnen wij de betrokken instanties bewijzen dat wij zeer veel van elkaar houden en samen een gezinsleven willen opbouwen(...)"

Dit ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van de geschreven verklaring van betrokkene en de partner alsmede zijn ouders omtrent het duurzame en stabiele karakter van hun relatie aan de hand van de uitjes in de periode van mei/juni 2009 tot juni 2010 uitjes naar Zee, bezoek familie van de partner, uit eten gaan,

Informatie van de stad Lokeren d. d. 06.04.2011: in mei 2010 woont de partner van betrokkene, de heer V, nog samen met een Surinaamse vrouw die hij - net als zijn Kameroenese echtgenote- heeft leren kennen via een datingsite. Op 04.05.2010 wensen de heer V. en deze dame een wettelijke samenwoning te laten registreren, maar de heer V. heeft deze procedure stopgezet omdat hij het plots niet meer zag zitten om bewijzen voor te leggen dat zij elkaar 1 jaar kennen. De samenwoning met deze dame werd op 31.05.2010 bevestigd door de wijkagent.

Dit ondermijnt opnieuw volledig het duurzame en stabiele karakter van de relatie van betrokkene met de heer V.

**informatie van de stad Lokeren d.d. 06.04.2011: op 27.07.2010 begeeft de heer V. zich naar de gemeente voor een legalisatie van 2 tenlastenemingen voor een toeristisch bezoek van betrokkene en haar kind. Maar het koppel verklaart schriftelijk reeds sedert juni 2010 samen te wonen op de (...) te Lokeren. Een politiecontrole d.d. 16.08.2010 wijst uit dat betrokkene nog steeds bij haar zus woont op een ander adres. Dit wijst er sterk op dat de tenlastenemingen een manier zijn om op leugenachtige manier de nodige bewijzen voor een duurzame en stabiele relatie te bekomen. Het koppel woont dus in augustus 2010 ook nog niet samen.*

In de aanvraag tot regularisatie d.d 05.05.2010 van betrokkene is er nergens sprake van de partner, terwijl ze reeds sedert juni 2009 meer dan vriendschappelijk contact zouden hebben. Dit doet de vraag rijzen in hoeverre er een relatie was en is. Het duurzame en stabiele karakter van de relatie van betrokkenen en de partner werd helemaal niet bewezen. Meer nog, ze werd volledig tegengesproken door de feiten..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

"Eerste middel: Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de rechten van verdediging, het redelijkheidsbeginsel het rechtszekerheidsbeginsel, het zorgvuldigheids en de motiveringsverplichting. Manifeste beoordelingsfout.

1. Artikel 2 van deze wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Terwijl artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet volgens dit zelfde artikel de motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing'. Dat dient te worden opgemerkt dat de motivatie in de bestreden beslissing evenwel niet afdoende is.

2. Zo hebben verzoekster en haar levenspartner, de heer V.P, tal van bewijsstukken neergelegd waaruit blijkt dat zij wel degelijk elkaar sedert minstens één jaar kennen/minstens één jaar ononderbroken

hebben samengeleefd. Zo legde verzoekster ter staving van haar aanvraag volgende bewijsstukken neer: persoonlijke verklaring van verzoekster en haar levenspartner, verklaring van de heer R. S, diensthoofd van het Sociaal Huis (OCMW) te Lokeren dd. 21.02.2011, verklaring van geneesheer Dr. M.D. dd. 4.03.2011, verklaring de heer L.R, kinesitherapeut, dd. 10.02.2011, foto's van babyborrel dd. 22.11.2009 waarop verzoekster en haar levenspartner beiden te zien zijn, foto's genomen in augustus 2009 bij verzoeksters moeder waarop verzoekster en haar levenspartner beiden te zien zijn, verklaring mevrouw V.B. dd. 18.02.20 11 (+ foto's), verklaring de heer V.A. en mevrouw P.C, foto's waarop verzoekster en haar levenspartner beiden te zien zijn op het Sinterklaasfeest van de Judoclub Lokeren in 2009 (ondertekend door de heer D.F. en mevrouw V.C.), foto's waarop verzoekster en haar levenspartner beiden te zien zijn op de 50ste verjaardagsfeest van W.V. (schoonbroer van de levenspartner van verzoekster), huurovereenkomst (waarop verzoekster en haar levenspartner beiden als huurder worden vermeld) dd. 21.02.2011, schrijven stad Lokeren dd. 11.08.2010 gericht aan verzoekster en haar levenspartner, aangetekende zending aan verzoekster dd. 15.09.2010, schrijven Sociaal Huis Lokeren dd. 13.09.2010 en dd. 21.09.2010 gericht aan verzoekster, schrijven verzoeksters raadsman aan verzoekster en haar levenspartner dd. 1.10.2010, schrijven UZ Gent dd. 2.12.2010 gericht aan verzoekster, CM-Hospitaalplan dd. 28.01.2011 waarop verzoekster en haar levenspartner beiden vermeld staan, schrijven CM dd. 16.02.2011 gericht aan verzoekster, arbeidsovereenkomsten voor uitzendarbeid op naam van verzoekster dd. 28.02.2011 tot 4.03.2011 en inschrijvingsformulier dd. 28.02.20 11 UZ Gent op naam van verzoekster.

3. Dat verweerder heeft nagelaten met voormelde stukken rekening te houden en te motiveren waarom met deze stukken als bewijs van hun duurzame relatie geen rekening kan worden gehouden. Dat er sprake is van het schending van de motiverings-en de zorgvuldigheidsplicht en van een manifeste beoordelingsfout in hoofde van verweerder.

4. Dat verweerder eveneens heeft nagelaten rekening te houden met de verschillende positieve woonstcontroles door de wijkagent. Uit deze woonstcontroles blijkt duidelijk dat verzoekster en haar levenspartner wel degelijk samenwonen te 9160 Lokeren, (...). Dat verweerder heeft nagelaten te motiveren waarom met deze positieve woonstcontroles door de wijkagent als bewijs van hun duurzame relatie geen rekening kan worden gehouden. Dat er sprake is van het schending van de motiverings-en de zorgvuldigheidsplicht en van een manifeste beoordelingsfout in hoofde van verweerder."

2.1.2. Verzoekster laat volgende vaststellingen in de bestreden beslissing ongemoeid:

"Betrokkene brengt diverse documenten aan: foto 's, eigen verklaring, verklaringen van derden, andere,..

Niettegenstaande sommige van deze documenten inderdaad dateren van 2009 en 2010, dus minstens een jaar voor de aanvraag, worden ze als bewijzen voor een duurzame en stabiele relatie volledig tegengesproken door volgende feiten in het dossier.

Nog op 10 juli 2009 schrijft de partner van betrokkene, de heer V, een brief aan het Koninklijk paleis voor een tussenkomst om zijn Kameroenese echtgenote naar België te laten overkomen (gehuwd te Kameroen in 2007 nadat de voltrekking van het huwelijk te België werd geweigerd; dit buitenlands huwelijk werd hier evenmin aanvaard). In deze brief verklaart hij onder andere het volgende.' "van september 2006 tot op heden ben ik dagelijks in contact op pc alsook telefonisch met mijn vrouw want wij missen elkaar en ik mis mijn zoontje, wij verlangen naar een normaal (sic) gezinssituatie. (...) Hoe kunnen wij de betrokken instanties bewijzen dat wij zeer veel van elkaar houden en samen een gezinsleven willen opbouwen(...)".

Dit ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van de geschreven verklaring van betrokkene en de partner alsmede zijn ouders omtrent het duurzame en stabiele karakter van hun relatie aan de hand van de uitjes in de periode van mei/juni 2009 tot juni 2010 uitjes naar Zee, bezoek familie van de partner, uit eten gaan,

Informatie van de stad Lokeren d. d. 06.04.2011: in mei 2010 woont de partner van betrokkene, de heer V, nog samen met een Surinaamse vrouw die hij - net als zijn Kameroenese echtgenote- heeft leren kennen via een datingsite. Op 04.05.2010 wensen de heer V. en deze dame een wettelijke samenwoning te laten registreren, maar de heer V. heeft deze procedure stopgezet omdat hij het plots niet meer zag zitten om bewijzen voor te leggen dat zij elkaar 1 jaar kennen. De samenwoning met deze dame werd op 31.05.2010 bevestigd door de wijkagent.

Dit ondermijnt opnieuw volledig het duurzame en stabiele karakter van de relatie van betrokkene met de heer V.

informatie van de stad Lokeren d.d. 06.04.2011: op 27.07.2010 begeeft de heer V. zich naar de gemeente voor een legalisatie van 2 tenlastenemingen voor een toeristisch bezoek van betrokkene en haar kind. Maar het koppel verklaart schriftelijk reeds sedert juni 2010 samen te wonen op de Oude Brug/aan 106 te Lokeren. Een politiecontrole d.d. 16.08.2010 wijst uit dat betrokkene nog steeds bij haar

zus woont op een ander adres. Dit wijst er sterk op dat de tenlastenemingen een manier zijn om op leugenachtige manier de nodige bewijzen voor een duurzame en stabiele relatie te bekomen. Het koppel woont dus in augustus 2010 ook nog niet samen.

In de aanvraag tot regularisatie d.d 05.05.2010 van betrokkene is er nergens sprake van de partner, terwijl ze reeds sedert juni 2009 meer dan vriendschappelijk contact zouden hebben. Dit doet de vraag rijzen in hoeverre er een relatie was en is. Het duurzame en stabiele karakter van de relatie van betrokkenen en de partner werd helemaal niet bewezen. Meer nog, ze werd volledig tegengesproken door de feiten...“

Voorname motieven zijn determinerend in de zin dat ze de bestreden beslissing alleen kunnen dragen. Verzoeksters kritiek op de overtollige motieven kunnen derhalve niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoekster voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“Tweede middel: schending van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot de bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 maart 1950) en van het proportionaliteitsbeginsel. Dat verzoekster samen met haar levenspartner een hecht gezin vormt. Dat verzoekster, gescheiden van haar levenspartner, onmogelijk een waardig en effectief leven kan leiden in Marokko. Dat, al gevolg van het verzoeksters betekende beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, verzoekster België dient te verlaten en van haar levenspartner, met wie zij een hecht gezin vormt, wordt gescheiden. Dat dit een verregaande ingreep is op haar recht op privé-en gezinsleven en derhalve schending uitmaakt van het art. 8 E.V.R.M. en van het proportionaliteitsbeginsel. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aanvaardt dat uitzetting een overheidsinmenging inhoudt op de door het art. 8 E.V.R.M. gewaarborgde rechten zodat moet worden uitgemaakt of de inmenging gerechtvaardigd is onder de tweede paragraaf van dit artikel 2. Dat volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de te nemen maatregel moet getoetst worden aan de noodzakelijkheid ervan in een democratische samenleving; namelijk de proportionaliteit tussen de maatregel en het beoogde doel. Dat er telkens de belangen moeten worden afgewogen tussen enerzijds de bescherming van de openbare orde en anderzijds het recht op een familieleven. In concreto betekent dit dat de uitwijzende staat een groter voordeel moet hebben bij de uitwijzing dan het nadeel dat betrokkene hierdoor ondervindt. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens stelde reeds dat een essentieel element voor de beoordeling van de proportionaliteit van de maatregel is de ernst van de door verzoekster gepleegde inbreuken. Dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, genomen ten aanzien van verzoekster, in deze benadering niet gerechtvaardigd/proportioneel is, daar deze enkel als gevolg heeft dat verzoeksters recht op haar privé-en gezinsleven, meer bepaald zijn verblijf in België, waar zij haar leven en gezin heeft opgebouwd, geschonden wordt en dat de overheid geen enkel voordeel heeft bij het nemen van dergelijke beslissing.”

2.2.2. De betreden beslissing is de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Aangezien er geen verwijderingsmaatregel is genomen, kan verzoekster de schending van artikel 8 van het EVRM niet dienstig aanvoeren.

Het tweede middel is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC